

Boletín de la Sociedad Coral "L'Unió Vilanovesa"

Aparecerá mensualmente

Redacción y Administración :
Rambla Principal, núm. 55
Villanueva y Geltrú

De los artículos firmados son responsables sus autores

SUMARIO :

¡Adelante! - Víctor Balaguer. - *La educación física infantil.* - *¡Quiero echarlos a la calle!*
¿Sport o bruticia profesional? - *Consideracions.* - *Nuestra rebeldía.* - *Curiosidades.*
Noticiari.

¡ A D E L A N T E !

En esta hora suprema en que «L'Unió Vilanovesa» viene a afirmar con más bríos que nunca su inquebrantable voluntad de defender su derecho a la vida corporativa, amenazada sin lógica ni razón por una Empresa que a tal loca aventura se ha lanzado, es altamente confortador la forma decidida en que todos los socios van respondiendo a nuestros llamamientos.

Teníamos fe en el resurgir de la voluntad colectiva de todos los socios ante el ultraje que se infería a la sociedad, y así ha sucedido. No nos engañamos.

Basta de humillaciones. La enérgica actitud que van tomando todos los asociados, demostrará a la referida Empresa que se halla en pugna con «L'Unió Vilanovesa», que éstos saben acudir al terreno que con sus desplantes se les emplaza.

Todos los medios legales, todos los recursos lícitos de que podamos disponer, debemos emplearlos en crear dificultades de orden moral y económico a la referida Empresa. Al hacerlo, no hacemos más que pagar con la misma moneda a quien tan desconsideradamente nos trata.

Cuando hay quien en sus negocios tiene que necesitar del favor que el público le dispensa, no recordar a los villanoveses la persecución de que es objeto nuestra entidad, sería imperdonable omisión.

No olvidemos que nuestra sociedad, por culpa de la referida Empresa, ha tenido que desembolsar un crecido número de miles de pesetas, creándole serias dificultades; que varias de aquellas diversiones extraordinarias que para solaz de los socios y sus familias se organizaban, tuvieron que ser suspendidas, y que su acción cultural, que estaba llamada a tomar nuevos y más amplios derroteros, tuvo que ser paralizada ante la forma bochornosa en que fué atacada la entidad. Y siendo ello así ¿puede haber algún socio que, teniendo a la mano hacerle el vacío en todo aquello que a la vida de la misma le es indispensable, deje de llevarlo a la práctica? Creemos que no.

Adelante, pues, sin vacilaciones. Todo lo que podía hacerse para llegar a los términos de una conciliación se ha hecho por parte de los elementos directivos que figuran al frente de la sociedad. Sólo desdenes hemos recibido. Y cuando las razones sobran, las actitudes resueltas se imponen.

Por la vida de la sociedad, que representa guardar el patrimonio que nos legaron nuestros antecesores, demostremos que la fortaleza de nuestras voluntades es superior a todas las provocaciones.

morir sólo por que a un negociante se le antoje, llegando, si preciso fuere, a interesar a que nos presten su apoyo todas aquellas entidades culturales y artísticas de nuestra villa que en diversas ocasiones han demostrado estar decididamente al lado de nuestra sociedad

C. S.

¿Sport o brutícia professional?

Coneguts són per tothom els beneficis que reporta la cultura física, i per lo tant un dels elements del qual es serveix, com és el futbol.

Aprofitant aquesta llanterna enlluernadora a l'enssem que l'impetuositat del jovent, avui en dia s'ha propagat aquest sport d'una manera tan insospitadament gran, que per tot arreu quasi no es parla d'altre cosa que de pilota.

Això estaria molt bé si les persones que el juguen i els que el veuen jugar tinguessin prou serenitat per atènyer-se als més elementals deures del jugador els primers, i de la bona criança els segons.

Prò malhauradament, aixís no succeeix avui. Per una banda hi ha la falta de respecte que tenen el públic i fins els mateixos jugadors al jutge que cura de l'ordre del joc. Per altre part l'excessiu interès que tenen moltes persones en voler que guanyi un determinat equip, cosa que té molt poca importància baix el punt de vista educatiu, ha originat el jugar dur o millor dit, brutal, que avui es desenrotlla en la majoria dels camps de futbol. Degut a aquest interès circumstancial, alguns jugadors han sobressortit dels demés per la seva valentia (?) originant aixís el triomf de la força bruta sobre l'enginy. Aquesta mena de lluita bestial que, desgraciadament sempre, des dels temps més vells ha engrescat a l'humanitat, és lo que fa que hi hagi tants disbarats en els llocs on es donen espectacles d'aquesta mena, i lo més dolent és que, valent-se d'aquesta bogeria, s'hi ha barrejat un mercantilisme vergonyant a una cosa que té un punt de mira tan elevat.

En resum D'un sport molt recomenable, s'ha fet una brutícia professional, que, en lloc d'enfortir a l'home, el perverteix, cosa que ningú deu permetre.

Z.

Consideracions

Generalment, tots els que vivim del treball, a sou, cerquem la manera de més positius resultats, sobre tot en la part econòmica, sempre que podem fer un millorament de condicions, acceptem, encar que tinguem necessitat de fer un trasllat i canvi de domicili, ja que sigui individual, ja junt amb la família més o menys numerosa, la fem amb tota la confiança, sobre tot tractant-se del radi de Catalunya, perquè sabem que tenim d'ésser ben rebuts per tota la munió

d'obriers, que ja estant apossentats, seguint o no fills del mateix poble, per la circumstància mateixa d'emigrar, si també s'els presenta el cas abans dit

Quan en un d'aquests pobles subalterns arriba una nova família, per a compartir junt amb ells les penes o sinsabors que tenen, el primer deure és mostrar-els-hi expedit el camí per a fer els possibles perquè no es trobin forasters per molt temps al costat nostre, donant-los totes les facilitats perquè puguin ingressar en les entitats ja siguin d'esbarjo o polítiques, segons siguin les seves idees o criteri del nou personal que bé a engrossar nostres rengles.

Sempre hem de tenir amb compte que, si bé és veritat que vénen a guanyar un sou, justificat, no ho és menys que els gastos que reporta la vida en aquesta família forçosament tenen de donar vida al poble, doncs tots sabem que tal com se guanyen es gasten.

Fetes aquestes consideracions també hi ha un altre classe de forasters, que són els que tindrien d'estar més agraits i tenir totes les consideracions al poble; em refereixo en aquestos industrials de la capital, que vénen a explotar un negoci els dissabtes i diumenges, sense que el poble tingui altra aventatge que veure que els diners fugen cap un altre lloc, que el que realment els hi correspon; tot això no tindria res de particular si no fos que aquí, a Vilanova, ens trobem que hi ha quiscun d'aqueixos industrials desaprensius que demostren sa mala fe, perjudicant aquelles persones que quan ell si va presentar li varen donar totes les facilitats per a que prosperessin ses pretencions i un cop han alcançat lo que a ell li convenia no té altre mira que els seus interessos personals, sense importar-li res el que quedí malmesa, encar que sigui, per exemple, «L'Unió Vilanovesa», o tots els socis que la componen.

Quan arriba un cas com el que s'acabat d'exposar, no hi ha altre cosa a fer que tots els que més o menys surtin perjudicats, pagar amb el més absolut desprec, tal com és mereix per sa indigne conducte, amb un poble tan hospitalari com és Vilanova i Geltrú.

M.

Nuestra rebeldía

«Ya es hora que acaben nuestros males por nuestro propio esfuerzo. Ya es hora que nos decidamos a sostener la dignidad del hogar y a poseer una verdadera familia...»

• CASTELAR

Habíamos creído de buena fe los que nos honramos con el título de discípulos del gran Clavé, conscientes de nuestra actuación de Arte y Cultura, que habíamos encontrado el Casal de nuestros amores colectivos, y nos hallamos que, egoísticamente, se intenta malograr la más noble aspiración de sentar los principios de una elevada ampliación de perfeccionamiento social-colectivo en pro de la obra que viene mereciendo el aplauso popular.

Y nos hemos rebelado, sí, porque noblemente entendemos que en los casos de excepción, como el que se nos involucra, debe ser la rebeldía elevada, el arma moral poderosa a esgrimir en defensa de derechos que si no tuvieren definida legislación, no por eso serian menos lógicos. Rebeldía que llevamos y llevaremos en todas las concepciones que sintetizen hondamente la negación de la única razón, que en nuestro caso es la verdad.

Sí, porque la sumisión incondicional no se escribió para los elevados espíritus conscientes de sus deberes y derechos dentro la general sociedad en todas sus manifestaciones, y no podemos ser sumisos ante la injusticia de los egoísmos. ¡No! Rebeldía por rebeldía, que es la ética tradicional para desarmar a los listos, a los aprovechados por la fortuna y convencionalismos.

Nuestra rebeldía no puede sorprender y aún hemos de creer que merecerá la aprobación ante la razón de razones que noblemente entendemos nos asiste, como tampoco dudamos hemos de hallar el apoyo consciente del valor cívico de ciudadanía amante de que no sufran perjuicios los intereses morales, materiales y económicos que se desenvuelven en pro del arte y la cultura.

Hemos de ser rebeldes contra lo malo y serlo con fundamento de causa para lograr el reconocimiento de lo que en el fondo es innegable como incubación de vida social. No puede la misma humanidad alcanzar un bien, que no tenga por base una noble rebeldía, llámase esta potencia, engranaje, cálculo, vapor, electricidad... que es el progreso general, pues que no es sólo la vida de los pueblos, si no las causas de su vivir.

Si así no lo hiciéramos mereceríamos el concepto de adolescentes, perdiendo toda esperanza de reivindicación. Somos rebeldes como lo fué Odino aniquilando Gigantes, como Sócrates, Arquelaos y Zenón fundamentando el principio renumerador, como Colón, arrastrando penalidades y agravios para lograr enderrocarse las columnas negativas de un nuevo mundo.

Y hemos de declarar y declaramos que nuestra rebeldía ha sido y es forzada, tan forzada es, que nos produce dolor colectivo e intenso por las causas que afectan a todo buen pensar y sentir, viéndonos precisados a sostenerlo aunque sea a costa de los más grandes sacrificios en aras de la razón y para y por el arte y la cultura que viene desarrollando nuestra amada Sociedad Coral «L'Unió Vilanoyesa».

De cooperación
El leal entender de un socio

Diciembre 1923.

El texto del presente Boletín
ha sido sometido
a la previa censura militar

Curiosidades

La expulsión de las aguas sucias, tan urgente como la traída de las aguas limpias, se hace mejor que en ninguna parte en Londres, la mayor ciudad del mundo. Sus alcantarillas, cuya longitud total es de 132 kilómetros, están construidas de manera que puedan sacar fuera de la ciudad 1.800 millones de metros cúbicos de agua y de inmundicias cada veinticuatro horas, o sean 22.000 metros cúbicos por segundo, más de lo que lleva el río Mississipi hacia el golfo de Méjico. Pero esos rios subterráneos no evacúan solamente las aguas que hace poco apestaban el Támesis; llevan con la irrigación la fertilidad a más de 60.000 hectáreas hasta 70 kilómetros de distancia y producen hierba bastante para alimentar en caso necesario 100.000 vacas lecheras, más de lo que hace falta para surtir de leche a la ciudad inmensa.

NOTICIARI

D'ART. — En Martí Torrents ha obtingut amb sa última exposició d'aquarel·les, un satisfactori èxit personal prometedor de noves e inspirades obres amb les que estem segurs la personalitat artística de dit artista se consolidarà de manera definitiva.

* * *

També l'exposició de pintures de A. de Cabanyes en les Galeries Laietanes de Barcelona, sigué per tots conceptes notabilíssima, sobressortint d'ella els quadros «L'últim raig de sol», «L'arribada perillosa» i «La Tardor». El ple domini del colorit obtingut per en Cabanyes, posa aquest artista entre els primers de Catalunya.

* * *

Altre artista vilanoví, el jove Ricart, acaba d'obtenir a París un verdader triomf amb els gravats al boj fent-se un nom que serà definitiu a l'aparèixer les ilustracions, que, segons diu la premsa, ha posat a «Carmen» de Marine.

Felicitem a tan simpàtics artistes que de dia en dia van obrint-se pas entre el món de l'art, honorant de pas el nom de Vilanova.

— Trovant-se ja amb prou forces per a continuar la tasca cultural d'aquesta entitat, ha tornat a fer-se càrrec del cor, el nostre benivolgut director Sr. En Josep Escofet. Per aital motiu, el dia 17 del present mes hi haurà concert vocal e instrumental i un gran ball.

— Per a millor comoditat dels socis, per al pròxim Carnaval tindran lloc els balls més assenyalats al Teatre Bosc.

Es notificarà als socis per carnet on es celebrarà cada ball.

— Hem rebut un atent B. L. M. del senyor Delegat Gubernatiu D. Desideri Grafulla Soto, a qui desitgem molt acert en el desempeñu de tan alt càrrec.

— És veritablement cultural el fi que persegueix l'Associació d'Alumnes Obrers, puix bé ho demostra amb els dos Butlletins que porta publicats, doncs amb les conferències que's celebraran i l'excursió projectada a París-Creusot-Versalles, i també l'educació física, diuen molt clarament la marxa ascendent de tal entitat, i que nosaltres reconeixem.